

Література:

1. Кондрашева Н.Н. Персональный брендинг учителя // <https://tsniis-vp.com/docs/magazine/issue-7/23-24-Kondrasheva.pdf>
2. Островская В. Продвижение личного бренда учителя в социальных сетях // <https://skyteach.ru/2021/05/07/prodvizhenie-lichnogo-brenda-uchitelya-v-socialnyx-setyax/>
3. Питько О.А. Персональный бренд: особенности создания и продвижения // Современные научные исследования и инновации. 2016. № 10 [Электронный ресурс]. URL: <https://web.snauka.ru/issues/2016/10/72445>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-146-6-20>

**ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ
МЕТОДИК НАВЧАННЯ БЮДИЗАЙНУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ
АРХІТЕКТОРІВ-ДИЗАЙНЕРІВ**

Кривенко О. В.

кандидат технічних наук,

доцент кафедри архітектурних конструкцій

Київський національний університет будівництва і архітектури

Пилипчук О. Д.

кандидат технічних наук,

доцент кафедри дизайну

Київський національний університет будівництва і архітектури

Авдєєва Н. Ю.

кандидат архітектури,

завідувачка кафедри архітектурно-проектної справи

Інститут інноваційної освіти

*Київського національного університету будівництва і архітектури
м. Київ, Україна*

Постановка проблеми. Формування філософії сучасної освіти передбачає наявність свідомої стратегії суспільства, що ґрунтується на тезі: якість освіти визначає якість життя у суспільстві [1]. Взаємодія розвитку суспільства та освіти дозволяє швидше адаптуватись до вирішення актуальних задач сучасного світу. Проблеми стану екології у світі, сталого розвитку, формування здорового для людини середовища, складають основу філософії трансформації сучасного дизайну та

архітектури. Дизайнерська освіта відіграє важливу роль у цій трансформації, оскільки дизайн – це діяльність, що спрямована на створення світу з залученням матеріальних ресурсів. Розвиток нових, актуальних для суспільства напрямів проектування, а саме біодизайну в системі існуючої неперервної дизайн-освіти забезпечує студентам можливість формування теоретичних знань та навичок, що відповідають потребам сучасного суспільства [2].

Результати та обговорення. Навчальне проектування, яке представляє собою головну частину процесу формування професії «архітектор-дизайнер», складається з системи курсових і дипломних завдань, що синтезують у процесі їх виконання знання і вміння, отримані студентом під час навчання у вищій школі.

У дослідженнях [3-5] визначається, що існує необхідність і можливість розвитку різних напрямів біодизайну в системі існуючої неперервної дизайн-освіти. Згідно з [4] біодизайн – це складна дизайн-система, що включає формування об'ємно-просторових форм у комплексі з предметним наповненням, інженерно-технічним, тектонічним і декоративним насиченням та оснащенням.

На кафедрі архітектурних конструкцій КНУБА протягом тривалого періоду викладають навчальну дисципліну з проектування сучасних конструкцій і технологій у процесі підготовки архітекторів-дизайнерів із застосуванням комплексного підходу до дизайну. З 2014 року зазначена навчальна дисципліна була доповнена новим напрямом з проектування будівель з урахуванням енергоефективних та біокліматичних тенденцій. Варто зазначити, що складність та багатопараметричність завдань з формування об'єктів біодизайну потребує значного переліку знань та умінь для їх виконання, що найбільше відповідає рівню підготовки студентів старших курсів навчання. Отриманий досвід викладання дав можливість визначити напрями розвитку, знання та вміння біодизайну у навчальному процесі.

Напрями розвитку:

- формування біодизайну будівель за прототипами та природними аналогами;
- формування засобів визначення, взаємодії та протидії впливу кліматичних та середовищних характеристик місця розташування будівлі;
- забезпечення вимог функції та призначення будівлі при її формоутворенні;
- моделювання особливостей взаємодії матеріалів, конструкцій та інженерно-технічних засобів щодо форми об'єкта;

– забезпечення вимог гармонізації візуального сприйняття форми та елементів будівлі при формуванні їх функціональної та тектонічної структури;

– моделювання взаємодії формоутворення енергоефективних та екологічних рішень з естетичними та гармонійними аспектами дизайну будівлі.

Знання:

– типології природних форм, факторів і компонентів їх застосування;

– типології елементів функціонального, конструктивного та інженерно-технічного наповнення будівель;

– типології, класифікації та засобів визначення кліматичних параметрів у процесі взаємодії із будівлями у заданих середовищних умовах;

– типології, класифікації та особливості взаємодії форм та елементів будівлі з технологіями відновлювальної енергетики;

– основних характеристик та способів комплексного використання прогресивних оздоблювальних матеріалів як фактора функціонального та естетичного впливу;

– особливостей та засобів комплексного структурно-функціонального моделювання будівель.

Вміння:

– аналізувати та оптимізувати форму будівлі з урахуванням різних факторів біокліматичного дизайну;

– моделювати біокліматичні рішення у взаємозв'язку з параметрами клімату та характеристиками навколишнього середовища для забезпечення наближення до реальності;

– проводити структурно-функціональний аналіз вихідних даних у процесі дизайну, відповідно до чого формулювати дизайн-концепції будівель;

– вміти представляти дизайн-концепцію сучасними засобами;

– моделювати будівлі та їх елементи на основі сучасних конструктивних і технологічних рішень, матеріалів.

Висновки. Таким чином, напрями формування сучасних педагогічних методик навчання біодизайну при підготовці архітекторів-дизайнерів визначаються прагненням до єдності естетичних характеристик, тектонічних, технологічних та середовищних компонентів і параметрів, формуючи «образ», «ансамбль», «стиль» біодизайну. Різноманітність напрямів біодизайну забезпечується взаємодією з різними навчальними дисциплінами та науково-теоретичними дослідженнями. Для цілісного моделювання об'єктів біодизайну необхідним є ретельне вивчення та врахування різних

складових, що забезпечується комплексним підходом для узгодженого врахування різноманітних потреб та напрямів розвитку.

Література:

1. Ardashkin I.B. Philosophy of Education as a Social Development Factor: World Trends and Prospects for Russia. (2015). *Procedia – Social and Behavioral sciences*, 166(7), 277–286. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.12.524>
2. Wilde D. Design Research Education and Global Concerns. She Ji: The Journal of Design. (2020). *Economics, and Innovation*, 6(2), 170–212. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sheji.2020.05.003>
3. Krivenko O., Pylypchuk O., Avdieieva N., Avdieieva M., Bieber S. (2021). Biomimetic approaches to color formation in ecological architecture. *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering*, 1150(012007), 1–5. DOI: <https://doi.org/10.1088/1757-899X/1150/1/012007>
4. Пилипчук О.Д., Кривенко О.В., Полубок А.П., Артеменко Г.О. Розробка інноваційного підходу використання матеріалів в образотворчому мистецтві при формуванні дизайну інтер'єру. *Інноваційні технології в архітектурі і дизайні: Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, 20–21 травня 2021 Харків: ХНУБА, 2021. С. 164–168. URL: <https://itad.com.ua/gallery/Матеріали2021.pdf>*
5. Кривенко О.В. Формування системного підходу при застосуванні відновлювальних природних ресурсів у висотні біокліматичні будівлі. *Технічна естетика і дизайн*. 2019. Вип. № 16. С. 26–33. ISSN: 2221-9293. DOI: <https://doi.org/10.32347/2221-9293.2019.16>.